

Poti do primorske banke Vse preveč je “nepremišljenih” spodrsaljajev

Nerad se oglašam v rubriki “pisma uredništvu”. Kljub temu ocenjujem, da si trditve Aleksandra Lemuta, objavljene 17. avgusta v prispevku “Likvidacija je lahko nepregleden proces”, v katerih me izrecno omenja, zaslužijo repliko.

Gospoda Lemuta žali moje retorično vprašanje, ali si nekateri sploh želijo dejanskega padca meje tudi v glavah. Iz prvih odstavkov prispevka o “tujih rokah” sklepam, da ga moti tudi izjava, da mi je grozno takrat, ko opazim, da se nekateri ne zavedajo, da je roka, ki jim jo ponujajo na drugi strani meje, bratova roka. V isti sapi se ponovno postavlja v bran ajdovskega župana Poljšaka, ki naj bi se že opravičil in pojasnil decembrske “nepremišljene” izjave.

Verjetno je gospod Lemut spregledal cel kup drugih, ravno tako spornih izjav istega župana, med katerimi je tudi tista, ki smo jo 7. avgusta 2012 zasledili na spletni strani Dnevnik.si. Podnaslov članka se je glasil “Bojijo se italijanskega kapitala”, v samem članku pa je bralec lahko zasledil, da v pošteno prodajo dvomi tudi ajdovski župan Marjan Poljšak. Sledil je premi govor: “Če nam bo pomagala Banka Slovenije, potem nam bo uspelo ohraniti vipavsko banko v domačih rokah. Zelo verjetno pa je, da bo pristal v italijanskih. Ta scenarij pa mnogi napovedujejo že nekaj mesecev.” Gospod Lemut, kdo koga žali? Zagotavljam vam, da sem tale svoj odgovor sestavil brez pomoči prevajalca. Naj bo jasno, da take besede ne žalijo le mene in naše ustanove, temveč celotno slovensko narodnostno skupnost, ki živi v Italiji. Ali sploh veste, kakšno vzdušje vlada v zamejstvu (in ne samo) zaradi podobnih, stalnih “nepremišljenih” spodrsaljajev?

Mali delničarji s tremi občinami na čelu si zdaj želite prevzeti večino delnic HiP Vipava. Veselite se dejstva, da sta slovenski zamejski banki pomemben solastnik in izražate željo, da bi lahko naš delež še povečali. Dovolite mi, da opozorim na protislovje: za dodatni vložek v manjšinski delež si zaslužimo slovenski tretma, ko pa izrazimo željo po prevzemu poslovanja hranilnice, smo pa tujci oziroma Italijani. Tega resnično ne razumem.

Želja **malih delničarjev** je vsekakor legitimna, tako kot je naša. Sprašujem pa se, kje so bile občine in ostali imetniki “domačega kapitala” v času preoblikovanja

HKS oziroma ustanovitve Hranilnice in posojilnice Vipava d.d.? Brez naše, zamejske pomoči in našega kapitala dvomim, da bi hranilnico sploh ustanovili in to v času, ko je bila gospodarska slika povsem drugačna od sedanje ...

Kar zadeva likvidacijo navajate, da sem v intervjuju prvič prikrito priznal, da je za uresničitev naše zamisli treba likvidirati hranilnico. Oprostite, a to ni res. Od samega začetka, ko sem prvič predstavil našo zamisel, sem vedno jasno uporabljal besedo likvidacija, tako v odnosih s ostalimi nadzorniki HiP (ko sem še zasedal to mesto) kot z upravo hranilnice. Naj dodam, da sploh nismo bili povabljeni na srečanje z naslovom “Resnica o prodaji HiP Vipava d.d.”, ki je bilo 10. oktobra 2011 na županstvu v Vipavi in o katerem obstaja tudi zapisnik.

Glede lastništva - mislim, da stojiva na nasprotnih bregovih. Moje osebno mnenje je, da bi z uresnitvijo vašega načrta Hranilnica in posojilnica Vipava ostala delniška družba in kot taka v rokah le nekaterih delničarjev, ki bi stremeli k dobičku. ZKB je nasprotno zadruga s 104-letno zgodovino, ki ima trenutno približno 2000 članov/lasnikov. Vsaka dobra in zvesta stranka sme postati član našega zavoda. Število naših članov vztrajno raste, čeprav dobička ne porazdelujemo. Ugodni pogoji, razvejana dejavnost in pozornost do teritorija so naše vodilo. Bodite prepričani, da bi ista načela obveljala tudi pri vas, saj je za nas pomembno tudi skupno dobro in ne le dobro maloštevilnih posameznikov.

Likvidacija kot taka bi ne bila nepregleden proces, kajti delniška družba v likvidaciji bi dejansko le porazdelila od prodaje unovčen denar vsem delničarjem pod istimi pogoji, torej brez razlik med vrednostjo delnic KZ Vipava in delnic v lasti **malih delničarjev**. Gotovo ne more biti sporno, da je tudi likvidacija delniške družbe v podrobnosti predpisan postopek, nad katerim bi nenazadnje bdela tudi Banka Slovenije v okviru svojih pristojnosti (čeprav očitkov o “nepreglednosti” sicer ne razumem kot očitek Banki Slovenije ...)

Glede zgledevanja po kantonalnih bankah pa mi dovolite, da podam svoje prepričanje. Stvar je po mojem mnenju v naših razmerah težko uresničljiva. Švica ima svojo državno in pravno ureditev, ki se izrazito razlikuje od slovenske. Tudi splošno go-

Page: 10

Reach: 53000

Country: SLOVENIA

Size: 339 cm2

2 / 2

spodarsko in finančno stanje države in prebivalstva je žal nekoliko različno. Čeprav tega v načelu vsekakor ne odklanjam in cenim pravico vsakega, da izraža svoja mnenja, pa vendarle mislim, da je boljše se zgledeovati in uresničiti to, kar je konkretno tudi uresničljivo!

Za konec še najpomembnejše: t.i. Primorska banka bo resnično primorska le v primeru, da bo poslovala in bo tudi prisotna na obeh straneh meje, kajti na Primorskem se nahajate vi, a tudi mi, ki živimo v tržaški pokrajini. S prevzemom, ki ga načrtujete, se to skoraj zanesljivo ne bo udejanjilo.

Gospodu Lemutu ostajam vsekakor na razpolago za vsakršno pojasnilo, tudi osebno.

SERGIJ STANCICH,
predsednik Upravnega odbora
Zadružne kraške banke